

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(Άρθρο 75 παράγραφος 3 του Συντάγματος)

Στο Σχέδιο Νόμου «κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Ινδίας για την προώθηση και αμοιβαία προστασία των επενδύσεων».

1. Στο άρθρο 5 της Συμφωνίας προβλέπεται η καταβολή αποζημιώσεως, σε περίπτωση άμεσης ή και έμμεσης απαλλοτριώσης (ή εθνικοποίησης) της επένδυσης από το Συμβαλλόμενο Μέρος στο οποίο αυτή είναι εγκατεστημένη. Το ύψος της αποζημιώσεως εξαρτάται από την αγοραία αξία της συγκεκριμένης επένδυσης, συνεπώς, εφ' όσον το Ελληνικό Δημόσιο προβεί σε απαλλοτριώση επένδυσης Ινδού επενδυτή, θα προκύψει δαπάνη η οποία δεν είναι δυνατό να υπολογισθεί εκ των προτέρων και θα βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό του οικείου οικονομικού έτους.

2. Στο άρθρο 6 της Συμφωνίας προβλέπεται η αποκατάσταση, αποζημίωση ή άλλου είδους επανόρθωση των ζημιών που, ενδεχομένως, θα υποστούν επενδύσεις, λόγω πολέμου, αναταραχών κλπ. στο έδαφος του Συμβαλλομένου Μέρους στο οποίο είναι εγκατεστημένες (στην προκειμένη περίπτωση σε ελληνικό έδαφος), εφ' όσον το εν λόγω Συμβαλλόμενο Μέρος προβεί σε αποκατάσταση, αποζημίωση ή άλλου είδους επανόρθωση των ζημιών των επενδύσεων των ιδίων επενδυτών του ή των επενδυτών τρίτου κράτους, καθώς και η υποχρεωτική καταβολή αποζημιώσεως σε περίπτωση επίταξης της επένδυσης.

Στην περίπτωση αυτή θα προκύψει δαπάνη για το Ελληνικό Δημόσιο, η οποία δεν είναι δυνατό να υπολογισθεί εκ των προτέρων και θα βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό του οικείου οικονομικού έτους.

3. Στο άρθρο 9 της Συμφωνίας προβλέπεται το ενδεχόμενο προσφυγής στη διεθνή διαιτησία σε περίπτωση διαφορών που είναι δυνατό να ανακύψουν μεταξύ Ελλάδος και Ινδίας όσον αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Συμφωνίας και εφ' όσον αυτές δεν διευθετηθούν φιλικά.

Στην περίπτωση αυτή, θα προκύψει δαπάνη για το Ελληνικό Δημόσιο, η οποία δεν είναι δυνατό να υπολογισθεί εκ των προτέρων, δεδομένου ότι οι

αμοιβές των διαιτητών συνδέονται με τον αριθμό των ωρών που απασχολούνται για την επίλυση της διαφοράς, καθώς και με το επίδικο αντικείμενο, ενώ δεν είναι γνωστά εκ των προτέρων και τα τέλη των διεθνών διαιτητικών δικαστηρίων.

Η δαπάνη αυτή θα βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό του οικείου οικονομικού έτους.

4. Στο άρθρο 10 της Συμφωνίας προβλέπεται ο τρόπος επίλυσης διαφοράς, που δεν είναι δυνατό να διευθετηθεί φιλικά, μεταξύ Συμβαλλομένου Μέρους (στην προκειμένη περίπτωση της Ελλάδος) και επενδυτή του άλλου Συμβαλλομένου Μέρους (Ινδού επενδυτή, στη συγκεκριμένη περίπτωση).

Η διαφορά αυτή θα υποβληθεί, με επιλογή του επενδυτή, είτε στα εθνικά δικαστήρια είτε στη διεθνή διαιτησία.

Οι δικαστικές δαπάνες που θα προκύψουν (στην περίπτωση της διεθνούς διαιτησίας ισχύει ότι και για το άρθρο 9 της Συμφωνίας) δεν είναι δυνατό να υπολογισθούν εκ των προτέρων και θα βαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό του οικείου οικονομικού έτους.

Υπάρχει επίσης η πιθανότητα, η δικαστική απόφαση που θα εκδώσει το εθνικό ή το διαιτητικό δικαστήριο, να επιβάλει την καταβολή αποζημιώσεως στον θιγόμενο επενδυτή.

Και στην περίπτωση αυτή η σχετική δαπάνη δεν είναι δυνατό να υπολογισθεί εκ των προτέρων, οπότε θα βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό του οικείου οικονομικού έτους.

Αθήνα, 3 Δεκεμβρίου 2007

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Χ. ΦΟΥΛΙΑΣ